

senere med 3, saa at Tallet stiger fra 114 til 132. Men hvis vi vedtage en midlertidig Ordning af Valgkredsspørgsmaalet, afskære vi os fuldstændig fra i Fremtiden at kunne hindre Folketingskredsens Antal i at vokse i Forhold til Befolkningsmængden. Derfor bør man nu slaa fast ved en Grundlovsændring, hvor mange Valgkredse der skal være, og i saa Henseende er det store Flertal i Udvalget enigt. Ogsaa Højre ønsker, at en ny Ordning af Valgkredsspørgsmaalet, hvad enten den sker under den ene eller den anden Form, kan og bør kun træde i Kraft samtidig med en Grundlovsændring. Jeg anbefaler derfor Indstillingen fra det Mindretal, hvortil jeg hører, baade med Hensyn til Valgløvens Affattelse, med Hensyn til Kredsenes Antal og med Hensyn til Vilkaarene for Gennemførelsen af den Valgkredsordning, vi her have bragt i Forslag.

Rode: Ved den Afstemning, som fandt Sted i Lørdags, hvorved Forslaget om Overgang til Dagsordenen, der henlagde Arbejdet paa Juni-Grundloven, blev forkastet, er Vejen for den videre Forhandling atter bleven aaben. De Forsøg, som Delegationens Medlemmer gjorde paa at flygte for Afstemningen, ere mislykkedes, og hvis de ikke kunne udfinde andre Veje til at undgaa Afstemningen, ville de ved tredie Behandling komme til at stemme. Endnu her ved anden Behandling ville de jo trække sig ud af Afstemningen, hvilket jeg i øvrigt ikke skal bebrejde dem.

Denne Forhandling har for saa vidt sin Ejendommelighed, som vi ogsaa nu, efter at det politiske Spørgsmaal er afgjort, vedblivende behandle begge de forelagte Lovforslag, som i og for sig ikke have noget at gøre med hinanden, i alt Fald ikke anderledes end saadan, at et af Partierne søger at sætte Vedtagelsen af Forslaget om en Grundlovsændrings Vedtagelse som Betingelse for det andet Forslags Ikrafttræden. Dette gør Forhandlingen noget broget, men det er da ikke Medlemmernes Skyld, hvis den bliver det.

Til tredie Behandling har Delegationens Ordfører bebudet Fremsættelsen af det i Bilagene optrykte Ændringsforslag, der altsaa kun omfatter Indførelsen af Forandringer i Grundlovens Bestemmelser vedrørende Valgret til Folketinget. I den lange Imødegaelse, det ærede Medlem fremsatte overfor forskellige af mine Bemærkninger, dvælede han ikke i mindste Maade ved det, jeg havde indvendt mod hans og Delegationens Ønske om at be-

grænse Ændringen af Grundloven kun til Folketinget. Det forekommer mig at høresaa meget sammen med hele Sagen, at det maa være mig tilladt at sige endnu et Par Ord derom. Jeg forstaaer meget vel, at den ærede Ordfører ikke imødegik disse Bemærkninger, thi hvad er det, hans Ændringsforslag tilsigter? Det siger, at det kun forandrer Valgretten til Folketinget, men i Virkeligheden forandrer det ogsaa Valgretten til Landstinget. Det siger, at Kvinder skulle være valgbare til Landstinget. Det siger, at Kvinderne skulle have Valgret ved den Del af Valgene til Landstinget, som udøves af den almindelige Vælgerskare. Det siger, at der skal indføres privilegeret Valgret for enkelte ugifte Kvinder og Enker i Byerne. Det siger endvidere, at der skal indføres selvskrevne privilegerede kvindelige Vælgere ved Valgene paa Landet. Med andre Ord, naar de ærede Medlemmer erklære, at de kun ville forandre Valgretten til Folketinget, tage de fejl. De ville tværtimod indføre en hel Række af Ændringer i Valgretten til Landstinget. Der er kun en eneste Ting, de ikke ville gøre: de ville ikke vedtage en Forandring af Landstinget, hvorved den privilegerede Valgret bortfalder; jeg tror derfor, at naar de Herrer ville være med til at gøre saa store Forandringer i Landstingets Sammensætning, som de have bebudet at ville gøre, kunde de lige saa godt beskæftige sig med de Ændringer, vi have foreslaaet i Landstingets Sammensætning.

Vi have stillet et subsidiært Forslag angaaende Landstingets Sammensætning, hvorefter Landstinget skulde udgaa af de kommunale Raad. Dette Forslag have vi stillet subsidiært, fordi der fra Ordførerne for de tre forenede Grupper fremkom Udtalelser om, at de maatte foretrække en saadan Ordning.

Den ærede Ordfører søgte i Lørdags at imødegaa de Bemærkninger, jeg havde fremsat angaaende hans Kritik af vort Forslag som umodent, ved en Række Bemærkninger om, at Genindførelsen af Juni-Grundloven nu ikke vilde være det samme, som Juni-Grundloven var, da den blev given. Det ærede Medlem sagde derom, at ved Juni-Grundlovens Givelse havde man tilsigtet at tilvejebringe et Ting af en anden Art end Folketinget, et Ting, hvor der var givet konservative Garantier, og han nævnedesom de to konservative Garantier, der vare givne i Juni-Grundloven, Indførelsen af Valgbarhedscensus og Aldersbetingelsen om de 40 Aar. Det ærede